

Referaten

5. Houtmeetkunde; aanwas; ontwikkeling en structuur van opstanden; taxatie; kartering.

533 (471.1)

Measurement of the crown-closure of a stand. R. Sarvas. Comm. Inst. For. Fenn. 41 (6), 1953 (1—13).

Om de sluiting van het kronendak te bepalen kan men één op metingen berustende projectietekening maken en het geprojecteerde kronen-oppervlak planimetreren. Een snellere werkwijze berust op de beginselen van de wiskundig-statistische bemonstering. Daartoe bepaalt men op een aantal, volgens het toeval aangewezen, punten in de opstand of ter plaatse de grond bedekt is (+) of vrij (—) en berekent de kronensluiting als het percentage plussen ten opzichte van het gehele aantal waarnemingen. Bij 200 monsterpunten bedroeg in een aantal onderzochte gevallen de middelbare fout 0,035 %. Een verdere verbetering van de uitkomst door vergroting van het aantal waarnemingen loont niet.

Het onderzoek wordt verricht met de cylinder van Cajanus, waarmee men volgens een zuiver vertikale lijn kan waarnemen. Met 200 waarnemingen zijn 2 man 20—40 minuten bezig.

v. S.

Versuchsfeld-Anordnung bei forstlichen Meliorationsversuchen. E. Assmann. Allgemeine Forstzeitschrift 8 (17), 1953 (210—212).

Bij bosbouwkundige proeven, waarbij een nauwkeurige aanwasbepaling nodig is, moeten niet te veel factoren tegelijk in een proef worden betrokken. De minimale grootte van de proefperken kan het beste in verband met het stamtal worden gebracht; het perk moet zo groot zijn, dat er aan het einde van de proef nog tenminste 100 bomen aanwezig zijn. Er wordt aangetoond, dat de bomen in een perk blijvend moeten worden genummerd.

A. G.

Lo studio preliminare delle aree boscate su aerofotogrammi attenuati. Duilio Cosma. Monti e Boschi. 3 (4), 1953 (124—126).

De aerofotogrammetrie scheidt de mogelijkheid een boskaart te maken, die op exacte wijze de omtrek en de natuurlijke en kunstmatige lijnen weergeeft, alle mogelijkheden overwinnend, die gewoonlijk in beboste of geaccidenteerde terreinen ondervonden worden. Eén van de belangrijkste operaties, die aan het maken van een dergelijke kaart vooraf moeten gaan is het verkennen van de aanwezige houtsoorten en de onderverdeling in percelen. Dit werk wordt vergemakkelijkt als er reeds kaarten bestaan. In een dergelijk geval worden de oude perceels-grenzen ingetekend op een aero-fotografies mozaiek, voorzover ze herkenbaar zijn aan de natuurlijke en kunstmatige lijnen in het terrein. Men kan ook de oude metingen controleren op hun juistheid. Ook de kadastrale kaarten kunnen worden gebruikt, want deze definiëren de kwaliteit van de cultuur.

Voor bossen, waarvan geen kaart bestaat moest men nieuwe methoden vinden. Voor de vervaardiging van de tekeningen nam men zijn toevlucht tot vergroting van de fotogrammen, die door blootstelling aan licht en een speciale behandeling bij het ontwikkelen een zwakke tint en verzwakte contrasten in wit en zwart hadden, en die toch in ieder detail duidelijk waren. Deze foto-tekeningen, zoals ze genoemd worden, moeten worden vergroot tot op een schaal van 1 : 5.000. Als éénmaal de afdruk met verzwakt contrast is verkregen, dan kan de definitieve weergave van de situatie van het bos met zwarte inkt op de afdruk worden getekend, daarbij trouw alle bijzonderheden volgend. Waar men de natuurlijke lijnen niet kan herkennen, worden deze in het terrein gezocht en daarna ingetekend.

Op dezelfde foto-tekening worden in groene inkt aangeduid de proeven van dendrometrisch karakter, die de fotograaf moet uitvoeren op een kleinere schaal van 1 : 1000. Deze worden tegelijk genummerd. De voordelen, die men bereikt met de beschreven vereenvoudiging van het werk zijn duidelijk.

T. B.